

Nevada

NEREA IBARZABAL SALEGI
BERTSOLARIA

- Zelan zaude, *tio*?
- Txarto, txarto. Makinara lotuta.
- Emango diozu buelta, zu gogorra zara eta.
- Ez dakit, ba. Oraingotan ez dakit.

Horixe izan zen Ameriketako osabarekin izandako azken elkarrizketa. Artzain joan zen Nevadara, aspaldi, eta hantxe sortu zuen bere familia, bere bizimodu berria. Lantzean behin etorri izan dira Euskal Herrira geroztik, baina ez gehiegitan. Behin zahartuta, are gutxiago.

Berarekin eraman ditu, dagoeneko ez baitizkigu kontatuko, Ameriketara iritsi berritan bizi izandako pozak eta penak, hango negu hotz eta bakartiak, eta dirua egin behararen larritasuna. Edo hori irudikatu nuen nik *Amerikanuak* dokumentala ikusterakoan. Ez ziren gutxi izan burua galdu zutenak; askok neguan irabazitakoa xahutzen zuten udan; beste asko zoriontsu bizi izan dira; beste batzuek ez lukete joateko erabakia hartuko, beharbada, berriro jaioz gero.

Migrazio prozesuak bortitzak dira, pobreziatik ihesi doanarentzat batez ere. Euskal artzainak ibili ohi ziren eremu idor haietan langile hegoamerika-

Munduak eta teknologiak aurrera egin dute, baina lanbide gogorak ez dira desagertzen, eta beti da klase sozial bera lan horiek egiten dituen

rrak daude orain. Munduak eta teknologiak aurrera egin dute, baina lanbide gogorak ez dira desagertzen, eta beti da klase sozial bera lan horiek egiten dituen. Pobreen jatorria da aldatzen den bakarra.

Ez dakit migratzaile batek zenbat gauza senti ditzakeen; leku berrira egokitze gogoak edo atzean utzitako lurrraren faltak, zeinek irabazitako duen sotakira. Ziurrenik bien arteko etengabeko

joan-etorri bat izango da. Pentsatu egin beharko da zer hartu eta zer utzi, zenbat oroitu eta zenbat ahaztu, biziraupena jasangarri izan dadin. Gure osabak euskara ederra zeukan, duela 60 urtekoa, bere gurasoek zerabilten berbera, formoletan mantendua. Baina berarentzat gordetzea erabaki zuen, ez zien bere ondorengoei erakutsi. Baliteke gure telefono bidezko elkarrizketa huraxe izatea etxe horretan euskara entzungo zuten azkeneko aldia.

Beti harritu izan nau horrek, norbere seme-alabei norbere jatorrizko hizkuntza ukatzearenak. Badakit ez dela hain sinplea, eta indar asko gurutzatzen direla hor, zer esanik ez hizkuntza gutxituen kasuan. Jakin nahiko nuke zertzuk pentsatu zituen berak, zer sentiarazten zion euskarak osabari. Agian gainera kendu beharreko pisu bat bezala biziko zuen, iragan triste batera lotzen zuen narra zahar bat lez. Edo bere ondorengo amerikarrei ezertarako balioko ez zien berba multzo bat irudituko zitzaion, bestela. Posible da ondorengoek eurek ere interesik agertu ez izana, umetan ikasitako esaldi pare batetik haratago. Ez dakit, eta inoiz jakitekotan, ingelesez kontatuko didate. ●

MATRIKULA ZABALIK

HH, LH eta DBH

SUSTRAIAK SAKON
ETORKIZUNERAKO PREST

San Benito ikastola LAZKAO

Otsailaren 7tik 23ra

ONLINE : ikasgunea.euskadi.eus

IDAZKARITZAN : 943 880 800, hitzorduarekin

